

4/II NOTATKA

DYRYGENT – muzyk kierujący zespołem orkiestrowym lub chóralnym.

RODZAJE ORKIESTR

SMYCZKOWA

Sł. W. A. Mozart (kl.) Eine Kleine Nachtmusik

Icz. Allegro

DETA

Sł. Orkiestra Reprezentacyjna Straży Granicznej

SYMFONICZNA

- za czasów Haydna

[zostaw pół str. – zeszyt A5, na kartkę-wklejkę z układem orkiestry za czasów Haydna]

Sł. J. Haydn (kl.) Symfonia nr 101 D-dur „Zegarowa”

IIcz. Andante

- wielka orkiestra symfoniczna

[zostaw pół str. – zeszyt A5, na kartkę-wklejkę, wielka orkiestra symfoniczna]

Sł. L. v. Beethoven (kl.) III Symfonia Es-dur “Eroica”, IIIcz. Scherzo

Sł. Koncert Otwarcia NOSPR

BUDOWA UTWORU (od nowej str. zeszytu)

1- cz.

Sł. F. Chopin Mazurek C-dur op.7, nr 5

2 – cz. = AB

Sł. J. S. Bach (bar.) Suita francuska Es-dur, BWV 815, Menuet

3 – cz. = ABA

Sł. L. v. Beethoven (kl.) Menuet G-dur – vn.+pf.

RONDO

RONDO (koło) - forma instrumentalna, pochodzi z Francji, twórcą jest FRANCOIS COUPERIN (1668-1733).

Rondo wywodzi się z dawnej formy taneczno-wokalne. Tańczono gromadnie, następnie jedna para odłączała się, tańczyła i śpiewała solo. Taniec ogólny nazywano RONDEM, solowy z przyśpiewkami KUPLETEM.

Pierwsze rondo mają formę 3-częściową (forma pieśni, forma reprzyzowa):

refren kuplet refren
A + B + A

Zasadniczy schemat ronda:

refren kuplet refren kuplet refren kuplet refren
A + B + A + C + A + D + A

Cecha charakterystyczna ronda, to powtarzanie tematu zasadniczego, przeplatane kontrastującymi kupletami.

Do muzyki artystycznej rondo przeszło jako utwór instrumentalny solowy lub na zespół instrumentalny.

Rondo może być utworem samodzielnym lub ostatnią częścią SONATY, KONCERTU lub SYMFONII.

Sł. L.-Claude Daquin (bar.) "Kukułka"

A + B + A + C + A

A = refren

B = kuplet

C = kuplet

WARIACJE

WARIACJE (z łac. *variatio*= różnorodność), to forma składająca się z wyraźnego tematu, często o budowie okresowej, oraz jego odmian w ilości od kilku do kilkudziesięciu.

Rodzaje wariacji:

- figuracyjno-ornamentalne**, w których poszczególne odmiany, tworzą oddzielne numerowane części (Var. I, Var. II itd.), a temat w poszczególnych wariacjach występuje w całości.
- charakterystyczne**, gdy jedna wariacja przechodzi bezpośrednio w następną, a temat opracowany jest w całości lub w częściach, skracany nawet do motywów tematu (2-5 dż.), a pod koniec utworu do jego zaniku (brak dźwięków tematu- utrzymany charakter).

- figuracyjno-ornamentalne

Sł. W.A. Mozart (kl.) Wariacje „Ah, sous dirai je maman”

- charakterystyczne

Sł. P. Czajkowski (rom. ros.szcz.nar.) Wariacje na temat rococo A-dur op. 33

